

FÜLÖP

Azokban a napokban pedig, mivel nőtt a tanítványok száma, zúgolódás támadt a görögül beszélő zsidók között a héberek ellen, hogy mellőzik a közülük való özvegyasszonyokat a mindennapi szolgálatban. Ekkor összehívta a tizenkettő a tanítványok egész gyülekezetét, és ezt mondták nekik: "Nem helyes az, hogy az Isten igéjét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál. Hanem válasszatok ki magatok közül, atyámfiai, hét férfit, akikről jó bizonysgot tesznek, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel, és őket állítsuk be ebbe a munkába; mi pedig megmaradtunk az imádkozás és az ige szolgálata mellett. Tetszett ez a beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt, valamint Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikoláoszt, az antiókhiai prozelitát; az apostolok elé állították őket, és miután imádkoztak, rájuk tették kezüket. Az Isten igéje pedig terjedt, és nagyon megnövekedett a tanítványok száma Jeruzsálemben, sőt igen sok pap is engedelmeskedett a hitnek." Apostolok Cselekedetei 6,1-7

A mi időnkben sok olyan keresztyénre van szükség, akiket Isten használhat az Ő országának a terjesztésére, az evangélium hiteles hirdetésére, az Ő dicsőségére. Sajnos a közgondolkodásban még mindig erősen tartja magát az a téves elképzelés, hogy ez a misszió a lelkészek feladata. A gyülekezet tagjainak a feladata az, hogy vasárnaponként illedelmesen hallgassák meg a prédikációt, aztán mintha mi sem történt volna, némi önelégültséggel ott folytassák életüket, ahol abba hagyták. Ezzel szemben a Biblia azt tanítja nekünk, hogy minden olyan alkalom, amikor Isten igéje hangzik, egyrészt a lélekmentésnek, a Krisztushoz hívásnak, az egyén üdvössége munkálásának a lehetősége, másrészt a hívők felkészítése a világban folyamatosan végzett lelki munkájukra. Hiszen, aki Isten kegyelmét már kapta, és a kegyelem őt megmentette, az annak a nagy lehetőségnek a birtokába jutott, s egyben az a kötelessége is lett, hogy erről a kegyelemről másoknak is beszéljen, és Isten most már általa mentessen meg sokakat.

Ez alól a szép és nehéz feladat alól sokan azzal szoktak kibújni, hogy előjön belőlük az álszerénység, s azt mondják: nincs nekik erre tehetségük. Nem vagyunk mi olyanok, mint a nagyok. A múltkor mondta valaki, hogy nem vagyok én Pál apostol - senki sem vádolta meg őt ezzel -, nem vagyok én Péter, meg János, meg Kálvin János, meg Spurgeon. Nem értek én ehhez. Ez nyilvánvalóan hamis gondolkodás és beszéd, és kibúvás az Istentől kapott feladat alól.

Ma Fülöp diakónussal ismerkedjünk meg. Tehát nem Fülöp apostollal, mert Jézus tizenkét tanítványa között is volt egy Fülöp, hanem azzal a diakónussal, aki Jézus mennybemenetele után jutott már hitre, és aktív tagja lett a jeruzsálemi keresztyén gyülekezetnek, amit ösgyülekezetnek is szoktak nevezni, mivel ez volt az első közössége a Krisztusban hívőknek.

A Cselekedetek Könyve Fülöp életének három jelenetét jegyzi fel. Ezeket vegyük most sorra.

Először arról ír, hogyan került be a szolgálatba. Azután arról, hogyan viselkedett egy nagy megpróbáltatás idején, végül pedig azt a nevezetes, egyháztörténeti jelentőségű beszélgetést, amikor egy afrikai államférfivel beszélgetett és őt vezette az Úr Jézushoz.

1. Hogy került ő a szolgálatba?

A neve után ítélve görög, tehát pogány származású ember volt, aki valahogyan megismerhette Jézus Krisztust. Erről nem értesülünk a Bibliából, hogyan, csak arról értesülünk, hogy a jeruzsálemi gyülekezetnek hűséges tagja volt. Ez a fejezet, amiből egy részletet most olvastam, részletesen leírja, hogy miért és hogyan került sor az első gyülekezeti munkamegosztásra.

Azt olvastuk, hogy az apostolok kezdetben nemcsak prédikáltak, hanem a gyülekezeten belüli szeretetszolgálatot is végezték. Egyáltalán mindent végeztek, ami adódott. Ez ma is így van a gyülekezetekben. Ez a szeretetszolgálat, diakónia azonban úgy megnőtt, hogy a végén már nem győzték. Illetve csak úgy tudták úgy-ahogy végezni, hogy elhanyagolták a lelki munkát, az igehirdetést. Márpedig őreájuk Jézus ezt bírta. És akkor kaptak észbe.

Összehívták a gyülekezetet, és azt mondták: ez így nem jól van. Nem nekünk kell még többet végezni, hogy aztán még rosszabb legyen a munkának a határfoka és a minősége, hanem válasszunk olyanokat, akiknek csak ez a lesz a feladatuk. Válasszunk hét férfit bizonyos feltételek alapján, akiknek a szeretetszolgálat, a gyülekezeti diakónia lesz a feladatuk. Így került sor ennek a hét diakónusnak a kinevezésére és ezek közül egy volt Fülöp.

Milyen feltételek alapján választották meg őket?

Négy feltételt olvastunk itt egy mondatba sűrítve. Először is ezt olvastuk: "*Válasszatok ki magatok közül...*" Tehát a gyülekezet ismert tagjának kellett lennie annak, aki szeretetszolgálatot végezhetett. Kívülállót nem választottak meg szolgálatra. Az alkalmak nyitottak voltak, mindenki jöhetett, mindenkit hívogattak, de a szolgálathoz már valami feltétel kell. Az, hogy valaki elfogadja a maga családjának azt a gyülekezetet, ahol gyökeret ver. Azt a hibáival elfogadja és igyekszik közösen javítani a hibákat, és megtalálja azt a szolgálatot, amit neki készített el Isten.

A másik feltétel az volt, hogy jó bizonysgot tettek róluk mások. Vagyis az életük nyitott könyv volt a kívülálló előtt, és olyan erkölcsös életet éltek, hogy még az ellenségük se tudott rosszat mondani róluk. Meglátszott az életükön, hogy Jézus Krisztus tanítványai.

A harmadik feltétel az volt, hogy Szentlélekkel teljes férfiak legyenek. Ezt meg honnan tudták megállapítani valakiről? Onnan, hogy az akkoriaknak sokkal finomabb érzékük volt ehhez, és hogy ha valakiben már Isten Lelke él és munkálkodik, annak külső jelei is vannak, az meglátszik az életén. Annak olyan világossága van, olyan bölcsességgel tud hozzászólni a dolgokhoz, annyira Isten igéjéhez igazodik az egész gondolkodása és életgyakorlata, hogy rá lehet ismerni.

És bölcsességgel teljeseznek is kellett lenniük. A bölcsesség soha nem velünk született tulajdonság. Amit a Szentírás bölcsességnek nevez, az nem azonos az értelmi képességgel, a műveltséggel, a tanultsággal, még az intelligenciával sem, az mindig Isten ajándéka.

Tehát a gyülekezet tagjának kellett lenni, tiszta, erkölcsös életet kellett élniük, Szentlélekkel és bölcsességgel teljes embereknek kellett lenniük.

2. Ahogy a gyülekezett nőtt, úgy kezdett dolgozni az ördög is, és ez így szokott lenni. Megindult a keresztyének üldözése, és ez a második jelenet Fülöp diakónus életéből. Krisztus ellenségei az egyik derék diakónust, Istvánt, elrettentő példaként hamis vádak alapján kivégezték. Utána pedig az apostolokat kivéve, elüldözték a keresztyéneket Jeruzsálemből. Így olvassuk ezt a 8. fejezetben: "*Azon a napon nagy*

üldözés kezdődött a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és az apostolok kivételével mind szétszóródtak Júdea és Samária területén."

Fülöp vajon hova került? Ő a távolabbi tartományba, Samáriába ment. És mit csinált ott? Ezt olvassuk a folytatásban: "Fülöp lement Samária városába, és ott hirdette nekik a Krisztust." Ez a hirdette szó az eredeti görög szövegben sokkal többet jelent, mint amit egy szóval vissza lehetne adni. Azt jelentette: belekiáltotta a világba az örömhírt. Evangelizált, ez a szó van ott görögül, de nem akárhogyan, hanem ezzel a határozottsággal: belekiáltotta a környezetébe a Jézusról szóló örömhírt.

Üldözik őket? Ott kell hagyni az otthonukat, az elkezdett munkát, és mégis örömhírt tud hirdetni? Miért? Azért, mert azzal van tele a szíve. És amivel tele van az ember szíve, az buggyan ki a száján. Tele van a szíve Jézussal, akkor Jézusról beszél. Tele van a szíve a Jézusban megtalált örömmel, akkor az üldöztetés közepette is ez az öröm szólal meg az ajkain.

Ez az üldözés tehát nagy lökést adott a misszióknak. Szinte azt mondhatnánk, hogy szétfröccsent az evangélium, szétzavarták őket Jeruzsálemből, ahol már jó volt összebújni, meg egymást melengetni, és most menni kellett, ki merre látott. De ott is azt tették, amit otthon: hirdették az evangéliumot és így jutott el rövid idő alatt sokakhoz. Fülöp munkája nyomán Samáriában nagy ébredés támad. A folytatásban ezt olvashatjuk: *"A sokaság egy szívvel és egy lélekkel figyelt arra, amit Fülöp mondott, mivel hallották és látták azokat a jeleket, amelyeket tett. A tisztátalan lelkek ugyanis sok megszállottból hangosan kiáltozva kimentek, sok béna és sánta is meggyógyult, és nagy öröm volt abban a városban."*

Lehet, hogy ezen maga Fülöp csodálkozott a legjobban. Mert őt nem erre választották ki, őt az asztalok körüli szolgálattal bízták meg. Annak most vége szakadt. És akkor most mit csináljunk? Keseregjünk, panaszkodjunk, szidjuk a rendszert, akik üldözni kezdik a keresztyéneket? Nem, hanem az új helyzetben az Istentől kapott új feladatot kezd el végezni. Na, de ő soha nem prédikált még. Majd most fog. De nem tud. Honnan tudja, hogy nem tud, ha még nem próbálta? Nem előadást kell tartania, azt kell elmondania, amit tud az élő Úr Jézus Krisztusról. Arról kell beszámolnia, amit Jézus elvégzett az életében. Ezt csak el tudja mondani? Aztán majd a többi az Úr dolga. Majd ő helyet készít a szívekben, neki pedig ad jó gondolatokat, adja a szavakat a szájába. Ő csak bízza rá magát egészen arra az Úrra, aki őt elhívta a szolgálatba. Az új helyzetben új feladat. De az Úr ugyanaz. Csak azon múlik minden, hogy kész-e engedelmeskedni a szolgálatnak.

Fülöp kész volt, és ezért láthatott ő maga is ilyen nagy csodákat, ezért használhatta őt Isten sokaknak a javára. Nem az volt neki fontos, hogy éppen mit kell tennie, hanem az, hogy kinek a szolgálója. És vezethető ember volt. Amit az ő Ura parancsolt, azt kész volt teljesíteni.

3. A harmadik jelenetben miközben folyik ez a gyönyörű nagy munka Samáriában, kap egy meglepő parancsot. *"Kelj fel, és menj Dél felé a Jeruzsálemből Gázába vezető útra, amely néptelen."*

Miért? Most neki kell benépesíteni a néptelen utat? Miért kell elmenni? Menj el, és mit csinálj ott? Majd azt ott megtudja. Az engedelmes szolgának mindig elég annyi, amennyit éppen mond az Úr. Van olyan, hogy Isten beavat minket az egész tervébe és elmondja részletesen, és van olyan, hogy mindig csak a következő lépést mutatja meg. Mi érzük be mindig annyival, amennyit kapunk tőle.

És annyira jellemző Fülöpre, hogy nem kérdezősködik, nem akadékoskodik. Azonnal felkel és elmegy. Amikor megérkezik, akkor megtudja, hogy most mi lesz

a feladata. Éppen ott halad el egy külföldi kocsi és azt mondja: "Menj oda, és csatlakozz ahhoz a hintóhoz." Nem tudjuk, hogy milyen lehetett az a korabeli, rugó nélküli alkotmány, minden esetre kerekeken gurult, és lehetett ülni rajta. Ezen ment hazafelé ez az etióp kincstárnok, ma így mondanánk, hogy pénzügyminiszter, bár annál sokkal nagyobb hatásköre és hatalma volt egy akkori kincstárnoknak.

Odamegy a szekérhez és hallja, hogy Ézsaiás könyvét olvassa hangosan magának ez az ember. Honnan tudta Fülöp, hogy Ézsaiást olvassa? Onnan, hogy ismerte a Bibliát, és egyetlen mondatból ráismert, hogy ez az ézsaiási Messiásra vonatkozó prófécia, amit olvas. Megkérdezi, hogy érted-e, amit olvasol. Mire megőrül ez a főember, és azt mondja: ha valaki megmagyarázza, akkor majd értem. Kiderül, hogy ez egy szomjas ember. A maga pogány világából felkerekedett, mert hallott Izrael Istenéről, és képes volt ezt a hosszú utat megtenni ilyen kényelmetlen közlekedési eszközön Jeruzsálembé. Ott vásárolt egy valószínűleg görögre fordított Ézsaiás-tekercset, és azonmód szomjasan olvassa, azon a rázós alkotmányon, mert Isten vágyat támasztott a szívében az ige után, Isten után, az igazság után. De nem érti. Ezért küldi oda az Úr Fülöpöt.

Fülöp minderről mit sem tudott, ő mindig a következő lépésre vonatkozó útmutatást hallotta és annak engedelmeskedett. Isten ad neki ott bölcsességet. Onnan indul el, ahol elakadt ez a főember, de megérkezik az Úr Jézushoz. Közben a Szentlélek hitet támaszt ennek az embernek a szívében és elhangzik egy gyönyörű hitvallás. *"Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia."* És a hitének a megpecsételéseképpen meg is keresztesedik, és ő lesz az első Krisztus-hívó a fekete kontinensen.

Így használ Isten kis embereket nagy dolgokra. Kiválasztja őket, mint ahogy Fülöpöt is, elhívja, kegyelmével képesekké teszi őket arra a feladatra, amivel megbízza, és aztán attól függ sok minden, hogy ezek a kis emberek hogyan viselkednek.

Mi kell ahhoz, hogy használhatók legyünk Isten kezében?

Fülöp esetében mindenekelőtt kellett egy döntés, hogy ő ahhoz a gyülekezethez csatlakozik. Azt vállalja, annak a tagja. Aztán kellett az ő tiszta, erkölcsös élete, amire az ellensége sem mondhatott rosszat. Aztán kivárta és elfogadta azt a szolgálatot, amivel megbízták. Nem mondta azt, hogy ez nem férfiembernek való. Kitüntetésnek tartotta, hogy tehet valamit Isten népéért, Isten ügyéért. S amikor jött az üldözés, természetesnek tartotta, hogy akkor is kitart Krisztus mellett. Nemcsak akkor, ha nem kerül semmibe. Ha árat kell fizetni érte, ha nagy árat kell fizetni érte, akkor is. Ezen már semmi nem változtathat, hogy valaki Jézus tanítványa lett. És rugalmasan megtalálja az új feladatát, amit ott mutat neki Isten. Aztán enged a váratlanul érkezett különös parancsnak. Teljes bizalommal. Ismeri a Bibliáját - mint láttuk. Ismeri Jézust. Ő valószínűleg személyesen nem találkozhatott vele, de amennyire meg lehetett Őt ismerni, annyira ismerte. És utána is engedi, hogy a Lélek azt végezze el általa, amit akar. Fülöpnek a legjellemzőbb tulajdonsága az: vezethető volt. Mivel kapta Isten Szentlelkét, volt vevőkészüléke és a Szentlélek irányította őt, és ő irányítható volt. Akkor is ment, ha nem értette, hogy miért kell odamenni. Újra és újra tapasztalta, hogy nyugodtan rábízhatja magát erre a hatalmas Istenre. Ámen.

HÚSVÉTI GONDOLATOK

Feltámadt Krisztus - Törley Mária szobra

Krisztus születésének misztériuma: a szeplőtelen fogantatás, az üldöztetés nehéz és szegény körülményei között való megszületés, a gyermeki tisztaság. A világ, a keresztény világ legnagyobb ünnepe a Megváltó eljövetele. A karácsony misztériuma: a tiszta szeretet misztériuma.

A húsvét üzenete: az ember, a felnőtté vált ember felelőssége földi életében. Nekünk, embereknek a mindennapi életre való felkészülés: a meg nem értés, a kiközösítés, a keresztút és a keresztre feszítés földi életünk szimbóluma.

Minden ember, minden e világra született ember a Jóistentől megkapja a legnagyobb kegyelmet: a választás lehetőségét. Minden nap minden perce az egyént választás elé állítja. Indulhat a jó irányba, és indulhat a rossz irányba.

A XXI. század zaklatott, veszélyekkel terhes időszakában sokan azt mondják, nagyon nehéz megkülönböztetni a rosszat a jótól. Pedig mi sem könnyebb ennél: Isten törvényeihez kell alkalmazkodnunk! Akkor viseli jól magát az ember, ha mindent a jóért és mindenkinek javára cselekszik, mert akkor veszi figyelembe Isten törvényeit. Istentől azért kaptuk az alkotó emberi képességet, az értelmet, hogy különbséget tudjunk tenni jó és rossz között. Jézus azt mondta nekünk: "Azt vegyétek számba, mit szeretnétek, hogy nektek tegyenek mások, és mit nem szeretnétek. Ebben rejlik minden. Ennek alapján nem tévedhettek." Senki ne árámsa magát, a jóért mindennap meg kell küzdeni. Mindennap le kell mondani a hiúságról, az önzésről, a bosszúvágyról, a kapzsiságról, és mindennap keresni kell az isteni mértéket: meddig teszek a magam javára úgy, hogy mások kárát nem okozom.

Krisztus avégett jött a világra, hogy életével, kereszttűjével, halálával példát adjon, hogy megváltsa az emberiséget. A tízparancsolat tiltó törvényeit egyetlen szóban foglalta össze: "Szeress!" Szeress annyira, hogy akár életedet is föláldozd másokért, mások testi-lelki üdvéért. Aki a krisztusi elvek szerint kíván élni, nem kerülheti el a saját kereszttűjét. Minden testi szenvedést kárpótolhat az a lelki öröm (csak az kárpótolhatja), amelyet akkor érünk el, ha saját önző érdekeinkről lemondunk más ember(ek) javára, a közösség javára, az emberiség javára. Földi létünk nem csak szenvedés. A fájdalom és örömök egymást váltogatják, mint ahogy a sötétséget felváltja a fény, és a fényt a sötétség. Van azonban egy állandó fény a sötétségben is: amikor tekintetünket a földről az égre emeljük, ahol a csillagok fényében is Isten világosságát találjuk meg.

Nem volt hiábavaló Krisztus kereszttűje. Nem hiábavaló mindennapi kereszttűnk.

(Papp Lajos szerző, szívsebész orvos, a pécsi egyetem professzora.)

MEDITATION ON THE RESURRECTION OF THE LORD

By Rev. David Sonmor

This meditation is based on the incident of the Lord's resurrection, principally as it is described in Chapter 20 of the Gospel of John.

The resurrection of the Lord corresponds to the beginning of your own regeneration as a spiritual person. For you this is not a single incident in time but reflects the rising of the Lord's love and wisdom in your mind and life every day and even every moment. It describes your continuing rebirth as a Christian.

The resurrection also portrays the glorification of the Lord; the process through which His human nature, derived from His mother Mary, became fully united with His Divine Nature, which is called The Father. It was truly a miraculous event.

Now I would ask that you relax and let your mind rest as you read the Word of God and this meditation as they describe the Lord's resurrection and ascension into heaven.

"Now on the first day of the week, at early dawn, while it was still dark, Mary Magdalene came to the tomb and saw the stone already taken away from the door. And so she ran and came to Simon Peter and to the other disciple whom Jesus loved, and said to them, "They have taken away the Lord and I know not where they have laid Him".

Place yourself in this scene. Imagine yourself being there to witness the events. It is the first day of the week, just three days after the upsetting emotional turmoil of the passion of the cross. During the night you have come into the garden where the body of Jesus was placed in the tomb... As you sit amidst the flowers and olive trees the fragrant smell of spring blossoms permeates the air and fills your senses. You relax as you breath it in and your mind quiets and drifts off to pleasant moments you recall having spent with the Lord... Just before dawn, with the faintest hint of light peeking from the east, you notice a woman quietly approaching. It is Mary Magdalene. You feel a welling up in your chest of the loving nurturing part of you that seeks union with the Lord. She walks toward the tomb, and as you look in that direction you are surprised to see that the stone has been rolled away from the entrance. You see the opening in the rock and you feel an opening of your thoughts toward the Divine Truth that can help you to understand what is going on. Mary seems quite upset. She kneels before the tomb and bows her head in prayer. She then gets up and departs to find the disciples in order to tell them that the Lord has disappeared. Your natural mind seeks understanding from the natural things with which it is familiar.

John, who represents those who are in the good of love arrives first. He goes to the door of the tomb and looks in, but he does not enter. Peter, who represents the good of truth, comes rushing up behind him and enters the tomb only to find it empty except for a cloth and some linen wrappings. He confirms that the body of Jesus is gone. Sadly they back away into the garden and then turn and slowly go back to their own homes. Those who are in the good of love and the good of faith realize that they can do nothing without the Lord. When they feel the Lord has left them or been taken from them they are at a loss, and can think of doing nothing but returning to the security of their homes, and wait for the Lord to become present once again in their lives. You retreat into the goodness of past experience where you feel safe and know there is comfort. Mary, however, stays. She is saddened and

grieves so to have lost her beloved Jesus. As you visualize her kneeling before the tomb with her head bowed in prayer, you too feel a strong need to be close to the Lord. To experience His presence again in your life as you have previously felt Him guiding and supporting you through your daily activities.

Mary enters the tomb and there she sees two angels. One is sitting at the head and one at the foot of the place where Jesus' body had been laying. Your entering into this state expresses your desire to be with the Lord always and to have His will become your will and to act according to His will. The angels ask Mary why she is weeping. The question seems absurd coming from those who are so sensitive to human feelings, but it shows that they themselves are not sad because they know that He is alive and that the world has not lost Him. There is a part in you that also understands and feels the vital life of God within you. The angel at the head is the influence of Divine truth at the highest level of your comprehension and the angel at the foot is the influence of Divine truth in your understanding of the most basic things of nature and your daily life.

Becoming aware of the Source of all your understanding is the first step in your reunion with the Lord. Mary turns and sees Jesus, whom she at first takes to be the gardener. But He speaks her name and she knows it is the Lord, her beloved teacher and friend. She answers back, "Rabboni". You now know for sure, within your heart and soul, that the Lord exists, that He is real and that you can relate to Him and live within the sphere of His loving influence.

This recognition of the Lord from within is a huge step forward in your regeneration, for now you can be sure and comfortable within yourself that He lives and is there for you. From now on it will not be difficult to open yourself to His presence and to feel Him operating in your life. Some natural parts of you may still doubt and need convincing but inwardly you are sure. You have grown spiritually and your life has gained new meaning.

On the evening of that first day of the week Jesus appears to the disciples. He is beginning to influence that part of your life that has heard His Word but still lacks the certainty and confidence to go out and share your joy and understanding with others. The disciples require positive proof that it is really the Lord who is there in their presence. And so, He must show them the holes in his hands and the wound in His side. Once you believe both inwardly and outwardly in the existence of God then you are ready to share this with others and to lead the kind of life that leads to heaven and eternal life.

The Lord appears to the disciples many times as they experience Him daily in their lives and are so close to Him at all times. Being so open to His presence they are ready to receive the Holy Spirit and the Lord breathes this spirit into them. Your regeneration will proceed rapidly now. And as the story describes the process of the Lord's glorification and as He becomes one with the Father in every sense, You feel yourself becoming at one of God. The love and truth in your life comes from Him and as you acknowledge it and share it with others you are returning it to Him and He gives you even more. As with the disciples in Galilee you can walk with Him and dine with Him. Your regeneration is leading you to union and oneness with your God.

O Lord, we thank you for your Divine gift of love. We thank you for bringing spiritual and emotional growth into our lives. Renew my life Lord Jesus, so I may live in you and you in me forever. Amen.

JUHÁSZ GYULA: HÚSVÉTRA

Juhász Gyulát sokszor szomorú vagy éppen komor költőnek titulálják, a bánat lírikusának. Ez a költeménye a húsvéti ünnep lényegét, a halált, az elmúlást, és ezzel szemben a hitet, a feltámadást éneklí meg, szomorúsága ellenére reményt adva. Legyen mindenki számára biztatás ez az 1919-ben írt vers ebben a mai, vészterhes világban is...

Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tüzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom,
S az élet: győzelem az elmúláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitárom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérverte árok,
Fanyar tavasz, hadd énekellek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,
Én dalt jövőd húsvétjára zsongok,
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot,
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágba és piros virágban
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

FEBRUÁR HAVI ESEMÉNYEK

Február 1: az istentisztelet utáni ebédet adományozta Horváth Zsuzsa, elkészítette Fejér Anna.

Február 8: az istentisztelet keretében sor került Tari-Geli Lilian keresztelőjére. Az istentisztelet utáni ebédet Tari Attila és Geli Soad adományozta. Elkészítette Fejér Anna és Tari Attila.

Február 10: a Nőegylet asszonyai a Free and Accepted Masons számára Valentine napi vacsorát szerveztek. A vacsora árát Körösy Jackie és Ted adományozta. A vacsorához az előételt Magyary Ilona és Körösy Jackie készítette. A vacsorát elkészítette Fövenyessy Katalin, Vörös Ilona, Megyesi Gizella és Körösy Jackie. A süteményt Fejér Anna készítette.

Február 15: istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Horváth Andrea és Bacsa Katalin. A süteményt Vörös Ilona készítette és adományozta.

Február 22: istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyary Ilona.

Február 28: a farsangi disznótoros vacsorához a hurka-kolbászt készítette és adományozta Vörös Máté és Ilona. Az előételt készítette és adományozta RácZ János, Kozák Piroska és Magyary Ilona. A sült húst RácZ Erzsébet készítette. A felszolgálásban segített Torma Veronika, Fejér Anna és Megyesi Gizella. A süteményt Gabris-Kozák Ágnes készítette és adományozta. A pénztárt RácZ János

kezelte, az italt Herczeg Tamás szolgálta fel, az élelmiszert Orly Elvira és ifj. Orly Elvira árusította. A tombolát Magyary Ilona, Magyary Andras és ifj. Orly Elvira rendezte meg.

Köszönjük szépen vendégeinknek a megjelenést, a vacsorát megszervezőknek és elkészítőknak pedig a sok-sok áldozatos munkát!

FEBRUÁR HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

Theodore & Jacqueline Korosy, Gabor Szita & Ildiko Balint, Tomany & Maria Szilagyi, Elvira M. Orly, Dr. Karoly & Magdolna Szabo, Laszlo & Edith Dittert.

FEBRUÁR HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Istvan & Ana Fejer, édesanyám emlékére.....	\$ 50.00
Maria & Nandor Horvath, édesanyám emlékére.....	\$ 200.00
Arpad M. Fejer, édesanyám emlékére.....	\$ 100.00
Joseph Jakaby, unokám emlékére.....	\$ 30.00
Soad Geli, adomány keresztelőre.....	\$ 150.00
Gabriella Nagy, Kozák Imre emlékére.....	\$ 65.00
Magdolna Dunai, édesanyám emlékére.....	\$ 200.00
Norman & Mathilda Sossaman, unokánk születésnapjára.....	\$ 25.00
Andrew K. Magyary, édesapám emlékére.....	\$ 100.00

MÁRCIUS HAVI ESEMÉNYEK

Március 1: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Besze Edit és Ferenc.

Március 8: az istentisztelet után sor került az évi Gyülekezeti Közgyűlésre. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Hajnal Ilona és Zoltán valamint Fövenyessy Katalin és Károly. Segített Megyesi Gizella.

Március 15: az istentisztelet után a gyülekezet tagjai részt vettek a Woodside Priory-i Magyar Katolikus Misszió által megszervezett 1848. március 15-i megemlékezésen.

Március 22: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fejér Anna.

Március 29: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Balassa Sára és Terry Owen.

MÁRCIUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

No Name, Joe & Patricia Elek, No Name, Bill & Helen Varga, Laszlo & Edith Dittert, Elvira M. Orly, Theodore & Jacqueline Korosy, Theresa & Charles Bennett.

MÁRCIUS HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

John & Elizabeth Racz, édesanyám emlékére.....	\$ 50.00
Arpad Fejer, édesapám emlékére.....	\$ 100.00
Maria & Nandor Horvath, édesapám emlékére.....	\$ 100.00
Joseph Jakaby, feleségem emlékére.....	\$ 50.00
Jutka Kadas, videóprojektor megvásárlására.....	\$ 300.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen adakozó testvéreinkkel!

HIRDETÉSEK

- Hirdetjük minden érdeklődő számára, hogy a nagypénteki istentiszteletet április 10-en, este 7:00 órától tartjuk Egyházunknál.

- Hirdetjük minden érdeklődő számára, hogy április 12-en, délelőtt 11:00 órától a húsvéti istentisztelet keretében úrvacsoraszertásra kerül sor. Hirdetjük azon testvéreink számára, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak eljönni a templomba de részesülni szeretnének az úrvacsora szentségében, jelezzék ezt vagy a lelkipásztori hivatalnak vagy valamely presbiternek, és a lelkész háznál is kiszolgálja a szent jegyeket.

Az istentisztelet után szeretetvendégségre kerül sor. A szeretetvendégséghez az élelmet a gyülekezet tagjai adományozzák.

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy április 24-25-26-án az Amerikai Magyar Református Egyház Nyugati Egyházmegyéjét alkotó gyülekezetek, a San Francisco és Környéke Magyar Református Egyház vendéglátásában, Egyházmegyei Közgyűlést és presbiteri konferenciát szerveznek. A rendezvénysorozat április 26-án, ünnepi istentisztelet keretében, a jelenlevő lelkészek közös szolgálatával zárul. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

GYÁSZJELENTÉS

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy **Kocsi János** testvérünk megtért Teremtő Urához. Elhunyt testvérünk megemlékezésére 2009. március 29-én került sor. Az Úr Isten adjon csendes nyugalmat elhunyt férfitestvérünknek, szeretett feleségének pedig erőt és rendületlen hitet gyászja elviseléséhez.

Istentől megáldott boldog húsvéti ünnepet kívánunk egyháztagjainknak és minden öböl-környéki magyar testvérünknek!